

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 16. januára 2013 v trestnej veci obvineného **E. Š. pre trestný čin ublíženia na zdraví** podľa § 224 ods. 1, ods. 2 zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Trestný zákon) vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 2T 55/2009, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. I. M., advokáta v Žiline, proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, zo dňa 20. októbra 2011, sp. zn. 3To 98/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného E. Š. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Čadca z 26. mája 2011, sp. zn. 2T 55/2009, bol obvinený E. Š. (spolu s obvineným L. K.) uznaný za vinného zo spáchania

trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 v podstate na tom skutkovom základe, že

E. Š. dňa 8. decembra 2004 okolo 17.45 hod. v úseku cesty I/11 v smere od Žiliny do Čadce viedol osobné motorové vozidlo zn. VW Bora, ev. č. Z. v katastri obce K. v km 420,600, kde predchádzal vozidlo autoškoly zn. Škoda Fábria, ev. č. C., ktoré viedol žiak autoškoly L. K., pričom nedodrжал bezpečný bočný odstup od vozidla autoškoly, ako aj najvyššiu povolenú rýchlosť 90 km/hod., keďže sa pohyboval v danom úseku rýchlosťou najmenej 117 km/hod., čím zavinił bočnú kolíziu s vozidlom autoškoly,

s následkom straty smerovej stability oboch vozidiel, v dôsledku čoho vozidlo VW Bora vybočilo zo smeru jazdy vpravo, kde sa prevrátilo v priekope a vozidlo Škoda Fábria vybočilo do ľavého jazdného pruhu, následne

L. K., ktorý viedol osobné motorové vozidlo zn. Mercedes Benz S 320, ev. č. Z., v rovnakom smere ako vozidlá VW Bora a Škoda Fábria, pri nedodržaní najvyššej povolenej rýchlosti, keďže sa pohyboval rýchlosťou najmenej 112 km/hod., sa nedokázal vyhnúť prekážke vytvorenej vozidlom autoškoly Škoda Fábria a čelne narazil s vozidlom Mercedes Benz S 320 do boku ľavej zadnej časti vozidla Škoda Fábria, kde pri náraze došlo k skokovému zrýchleniu vozidla autoškoly, čo malo za následok:

- vypadnutie spolujazdca P. C. st. sediaceho na zadnom sedadle vozidla autoškoly, pri ktorom utrpel ťažké zranenia, na následky ktorých dňa 9. decembra 2004 v NsP Čadca zomrel,

- vypadnutie spolujazdca – dozorujúceho inštruktora P. C. ml. sediaceho na prednom sedadle vozidla autoškoly, pri ktorom utrpel zranenia: pomliaždenie ľavej obličky s mikroskopicky zisteným krvácaním do močových ciest, odreniny kože hlavy v ľavej temenej krajine, odreninu ľavej ušnice, pomliaždenie ľavej driekovej krajiny, plošné kožné odreniny v oboch driekových krajinách a pomliaždenie ľavého bedrového kĺbu, pričom porucha zdravia trvala, podľa znaleckého posudku z odvetvia zdravotníctvo, do 20. januára 2005,

- zranenie vodiča – žiaka autoškoly L. K., ktorý utrpel zranenia: otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie mäkkých častí hlavy v oblasti záhlavia a pomliaždenie mäkkých častí ľavej driekovej krajiny, pričom porucha zdravia trvala 7 dní.

Okresný súd obvinenému E. Š. podľa § 224 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 súd výkon tohto trestu podmienene odložil a podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Podľa

§ 49 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 súd obvinenému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených P. C. ml., E. C. a N., zastúpenú J. M. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Žiline, na podklade odvolaní podaných obvinenými E. Š. a Ľ. K., rozhodol rozsudkom zo dňa 20. októbra 2011, sp. zn. 3To 98/2011, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Čadca z 26. mája 2011, sp. zn. 2T 55/2009, v časti týkajúcej sa obvineného Ľ. K.. Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného Ľ. K. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora Čadca z 27. apríla 2009, sp. zn. Pv 2343/04, ktorá mu kládla za vinu spáchanie trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, ktorý mal spáchať tak, ako to je uvedené v predmetnej obžalobe, pretože skutok nie je trestným činom. Súčasne krajský súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného E. Š. zamietol.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený v dovolaní namietal, že vykonané dokazovanie nepreukázalo, že by dopravnú nehodu zaviniť on. Zo znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline vyplýva, že sa objektívne nedá určiť rýchlosť vozidiel VW Bora a Škoda Fábria v čase zrážky a ani miesto stretu týchto vozidiel. Vzhľadom na uvedené mal obvinený za to, že nebolo možné vylúčiť, že k dopravnej nehode mohlo dôjsť v ľavom jazdnom pruhu. K dopravnej nehode mohlo teda dôjsť aj v dôsledku nesprávnej techniky jazdy vodiča vozidla Škoda Fábria, ktorá spočívala v nesprávnom smerovom vedení vozidla. Obvinený mal za to, že v konaní zo strany súdov nebola dodržaná základná zásada trestného konania in dubio pro reo, nakoľko v konaní existovali pochybnosti o otázke viny obvineného. Tiež poukazoval na skutočnosť, že krajský súd oslobodil obvineného Ľ. K. spod obžaloby, keďže skutok nie je

trestným činom, hoci práve v dôsledku nárazu vozidla obvineného K. do vozidla autoškoly nastali následky dopravnej nehody tak, ako boli popísané v napadnutom rozsudku.

Záverom obvinený navrhol, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil porušenie zákona a zrušil napadnutý rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 20. októbra 2011, sp. zn. 3To 98/2011, spolu s rozsudkom Okresného súdu Čadca z 26. mája 2011, sp. zn. 2T 55/2009, a prikázal prvostupňovému súdu, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadril aj okresný prokurátor, ktorý uviedol, že obsah dovolania obvineného je v podstate totožný s obsahom odvolania podaného proti prvostupňovému rozsudku. Prokurátor mal za to, že z výsluchov obvinených, svedkov, ako aj znaleckých posudkov je nepochybné, že obvinený E. Š. spôsobil predmetnú dopravnú nehodu v dôsledku nesprávnej jazdy, ktorá spočívala v nedodržaní bezpečného odstupu od vozidla autoškoly pri predbiehaní. Dovolanie teda považoval za nedôvodné a navrhol, aby ho najvyšší súd podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd, ako súd dovolací, síce primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z odôvodnenia dovolania je zrejmé, že obvinený namieta predovšetkým zistený skutkový stav a spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa v napadnutom konaní vyhodnotili vykonané dôkazy v jeho neprospech.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Najvyšší súd je v konaní o dovolaní zásadne povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého stupňa a v nadväznosti na tento skutkový stav zvážiť hmotnoprávne posúdenie skutku, pričom skutkové zistenia súdu prvého stupňa nemôže meniť, a to ani na základe prípadného dopĺňovania dokazovania, ako ani v závislosti na prípadne inom hodnotení v predchádzajúcom konaní vykonaných dôkazov. Mimoriadny opravný prostriedok môže viesť len k skúmaniu, či boli splnené dôvody vyjadrené v ustanovení § 371 Tr. por.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Použitie zásady "in dubio pro reo" (v pochybnostiach v prospech obvineného), prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Táto zásada

sa týka iba skutkových zistení. Nakoľko dovolací súd skutkové zistenia nemôže skúmať, aplikácia tejto zásady v dovolaní neprichádza do úvahy.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. januára 2013

**JUDr. Milan L i p o v s k ý , v r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová